

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1930/2560

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 15, ป.วิ.พ. มาตรา 18, ป.วิ.อ. มาตรา 165, ป.วิ.อ. มาตรา 163, ป.อ. มาตรา 90, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 175, ป.อ. มาตรา 177, ป.วิ.อ. มาตรา 158, พ.ร.บ.แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 26) พ.ศ. 2560 มาตรา 4

ย่อ / หลักกฎหมาย

ศาลชั้นต้นมีคำสั่งคืนฟ้องฉบับแรกให้โจทก์ไปทำมาใหม่โดยให้เหตุผลว่า โจทก์เขียนคำฟ้อง ฟุ่มเฟือย อ่านไม่เข้าใจ ซึ่งเป็นอำนาจของศาลชั้นต้นในการตรวจฟ้องคดีอาญาตาม ป.วิ.อ. มาตรา 15 ประกอบ ป.วิ.พ. มาตรา 18 เมื่อโจทก์ทำฟ้องมายื่นใหม่ตามคำสั่งศาลแล้ว ศาลชั้นต้นย่อมมีคำสั่งให้นัดไต่สวนมูลฟ้องของโจทก์ ตาม ป.วิ.อ. มาตรา 165 วรรคสาม การที่ศาลชั้นต้นมีคำสั่งดังกล่าวหาใช่ศาลชั้นต้นอนุญาตให้โจทก์แก้หรือเพิ่มเติมฟ้องตาม ป.วิ.อ. มาตรา 163 แต่เป็นกรณีที่โจทก์ทำฟ้องมายื่นใหม่ตามคำสั่งศาลเท่านั้น ซึ่งไม่ได้ทำให้จำเลยเสียเปรียบ

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90, 91, 175 และ 177 ศาลชั้นต้นไต่สวนมูลฟ้องแล้ว เห็นว่าคดีมีมูล ให้ประทับฟ้อง จำเลยให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง โจทก์อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 5 พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 175 จำคุก 1 ปี นอกจากที่แก้คงให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น จำเลยฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงรับฟังได้ยุติตามที่โจทก์และจำเลยไม่ได้แย้งกันในชั้นฎีกาว่า เมื่อวันที่ 31 มีนาคม 2557 โจทก์ยื่นฟ้องและขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 175 และ 177 ศาลชั้นต้นมีคำสั่งว่า พิเคราะห์คำฟ้องแล้วโจทก์เขียนฟุ่มเฟือยเกินไป อ่านไม่เข้าใจ ให้คืนคำฟ้องไปทำมาใหม่ภายใน 7 วัน มิฉะนั้นจะไม่รับคำฟ้อง โจทก์จึงนำฟ้องฉบับใหม่ลงวันที่ 9 เมษายน 2557 มายื่นต่อศาล ศาลชั้นต้นมีคำสั่งให้นัดไต่สวนมูลฟ้องและเห็นว่าคดีมีมูล ให้ประทับฟ้อง จำเลยให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นพิจารณาแล้วพิพากษายกฟ้องโดยให้เหตุผลว่าฟ้องของโจทก์ไม่ได้บรรยายถึงการกระทำทั้งหลายที่อ้างว่าจำเลยได้กระทำความผิดพอสมควรเท่าที่จะให้จำเลยเข้าใจข้อหาได้ดี ไม่ชอบด้วยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 158 (5) โจทก์อุทธรณ์ศาลอุทธรณ์ภาค 5 เห็นว่าฟ้องของโจทก์ในข้อหาเบิกความเท็จไม่ชอบด้วยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 158 (5) ส่วนข้อหาฟ้องเท็จชอบด้วยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 158 (5) แล้วพิพากษาว่าจำเลยกระทำความผิดในข้อหาดังกล่าว ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยที่ว่า โจทก์ยื่นฟ้อง 2 ครั้ง โดยครั้งแรกศาลชั้นต้นมีคำสั่งให้คืนฟ้องโจทก์ไปทำมาใหม่ ส่วนครั้งที่ 2 โจทก์ขอแก้ฟ้องด้วยวิธีการเปลี่ยนฟ้องฉบับใหม่เข้ามาแทนฟ้องฉบับเดิมแล้วศาลชั้นต้นอนุญาตให้โจทก์แก้ฟ้องฉบับใหม่ได้ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 163 ซึ่งทำให้จำเลยเสียเปรียบ คำสั่งศาลชั้นต้นที่อนุญาตให้โจทก์แก้ฟ้องจึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย เห็นว่า ก่อนโจทก์นำฟ้องฉบับที่ 2 มายื่น ศาลชั้นต้นมีคำสั่งคืนฟ้องฉบับแรกให้โจทก์ไปทำมาใหม่โดยให้เหตุผลว่า โจทก์เขียนคำฟ้อง ฟุ่มเฟือย อ่านไม่เข้าใจ ซึ่งเป็นอำนาจของศาลชั้นต้นในการตรวจฟ้องคดีอาญาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 15 ประกอบประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความ

แพ่ง มาตรา 18 เมื่อโจทก์ทำฟ้องมายื่นใหม่ตามคำสั่งศาลแล้ว ศาลชั้นต้นย่อมมีคำสั่งให้นัดไต่สวนมูลฟ้องของโจทก์ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 165 วรรคสาม การที่ศาลชั้นต้นมีคำสั่งดังกล่าวหาใช่ศาลชั้นต้นอนุญาตให้โจทก์แก้หรือเพิ่มเติมฟ้องตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 163 ดังที่จำเลยฎีกาไม่ แต่เป็นกรณีที่โจทก์ทำฟ้องมายื่นใหม่ตามคำสั่งศาลเท่านั้น ซึ่งไม่ได้ทำให้จำเลยเสียเปรียบ ส่วนที่โจทก์ยื่นคำร้องฉบับลงวันที่ 9 เมษายน 2557 ขออนุญาตแก้ฟ้องเป็นความเข้าใจของโจทก์เอง ประกอบกับศาลหาได้มีคำสั่งอนุญาตให้โจทก์แก้ฟ้องตามที่โจทก์ขอไม่ คงสั่งแต่เพียงว่าให้นัดไต่สวนมูลฟ้อง คำสั่งศาลชั้นต้นชอบด้วยกฎหมายแล้ว ฎีกาข้อนี้ของจำเลยฟังไม่ขึ้น และที่จำเลยฎีกาว่า โจทก์ฟ้องจำเลยในข้อหาฟ้องเท็จและเบิกความเท็จ ไม่ได้ฟ้องข้อหาหมิ่นประมาท การที่ศาลอุทธรณ์ภาค 5 วินิจฉัยว่า จำเลยกระทำความผิดเป็นเหตุให้โจทก์เสียชื่อเสียง เป็นคำวินิจฉัยที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายเนื่องจากมิได้วินิจฉัยความผิดตามฟ้องนั้น เห็นว่า ศาลอุทธรณ์ภาค 5 พิจารณาว่าจำเลยกระทำความผิดฐานฟ้องเท็จซึ่งเป็นความผิดตามคำขอท้ายฟ้องของโจทก์แล้ว ส่วนที่ศาลอุทธรณ์ภาค 5 ระบุถ้อยคำไว้ในพิพากษาว่าจำเลยกระทำความผิดเป็นเหตุให้โจทก์เสียชื่อเสียงนั้น เป็นการให้เหตุผลถึงการใช้ดุลพินิจไม่รอการลงโทษจำคุกให้จำเลยเท่านั้น หาใช่เป็นคำวินิจฉัยอันจะทำให้คำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 5 ไม่ชอบด้วยกฎหมายแต่อย่างใด ฎีกาของจำเลยข้อนี้ฟังไม่ขึ้นเช่นกัน ส่วนฎีกาข้ออื่นของจำเลยไม่เป็นสาระอันควรแก่การวินิจฉัยเพราะไม่ทำให้ผลแห่งคดีเปลี่ยนแปลงไป จึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยให้ ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 5 พิจารณามานั้น ศาลฎีกาเห็นฟ้องด้วยฎีกาของจำเลยฟังไม่ขึ้น อนึ่ง ในระหว่างการพิจารณาของศาลฎีกา ได้มีพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 26) พ.ศ.2560 มาตรา 4 ให้ยกเลิกอัตราโทษในมาตรา 175 และให้ใช้อัตราโทษใหม่แทน ปรากฏว่า โทษจำคุกตามกฎหมายเดิมและกฎหมายที่แก้ไขใหม่มีระหว่างโทษจำคุกเท่ากัน ส่วนโทษปรับตามกฎหมายที่แก้ไขใหม่จะมีระหว่างโทษปรับสูงกว่าโทษปรับตามกฎหมายเดิม ต้องถือว่ากฎหมายที่แก้ไขใหม่ไม่เป็นคุณแก่จำเลย จึงต้องใช้กฎหมายเดิมซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ขณะกระทำความผิดบังคับแก่จำเลย พิจารณายื่น ดูฉบับย่อฎีกาตัดสินเกี่ยวกับปัญหาข้อกฎหมายคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1930/2560นางสาวนิภาพร หินสมโจทก์นางลมหนาวหรือนางสาวลมหนาว สายคำวงศ์หรือยาบุญนะจำเลย ป.วิ.พ. ม. 18 ป.วิ.อ. ม. 15, ม. 163, ม. 165 วรรคสามศาลชั้นต้นมีคำสั่งคืนฟ้องฉบับแรกให้โจทก์ไปทำมาใหม่โดยให้เหตุผลว่า โจทก์เขียนคำฟ้องฟุ่มเฟือย อ่านไม่เข้าใจ ซึ่งเป็นอำนาจของศาลชั้นต้นในการตรวจฟ้องคดีอาญาตาม ป.วิ.อ. มาตรา 15 ประกอบ ป.วิ.พ. มาตรา 18 เมื่อโจทก์ทำฟ้องมายื่นใหม่ตามคำสั่งศาลแล้ว ศาลชั้นต้นย่อมมีคำสั่งให้นัดไต่สวนมูลฟ้องของโจทก์ ตาม ป.วิ.อ. มาตรา 165 วรรคสาม การที่ศาลชั้นต้นมีคำสั่งดังกล่าวหาใช่ศาลชั้นต้นอนุญาตให้โจทก์แก้หรือเพิ่มเติมฟ้องตาม ป.วิ.อ. มาตรา 163 แต่เป็นกรณีที่โจทก์ทำฟ้องมายื่นใหม่ตามคำสั่งศาลเท่านั้น ซึ่งไม่ได้ทำให้จำเลยเสียเปรียบโจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90, 91, 175 และ 177 ศาลชั้นต้นไต่สวนมูลฟ้องแล้ว เห็นว่าคดีมีมูล ให้ประทับฟ้อง จำเลยให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง โจทก์อุทธรณ์ศาลอุทธรณ์ภาค 5 พิจารณาแก้เป็นว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 175 จำคุก 1 ปี นอกจากที่แก้คงให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น จำเลยฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงรับฟังได้ยุติตามที่โจทก์และจำเลยโต้แย้งกันในชั้นฎีกาว่า เมื่อวันที่ 31 มีนาคม 2557 โจทก์ยื่นฟ้องและขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 175 และ 177 ศาลชั้นต้นมีคำสั่งว่า พิจารณาคำฟ้องแล้วโจทก์เขียนฟุ่มเฟือยเกินไป อ่านไม่เข้าใจ ให้คืนคำฟ้อง

ไปทำมาใหม่ภายใน 7 วัน มิฉะนั้นจะไม่รับคำฟ้อง โจทก์จึงนำฟ้องฉบับใหม่ลงวันที่ 9 เมษายน 2557 มายื่นต่อศาล ศาลชั้นต้นมีคำสั่งให้นัดไต่สวนมูลฟ้องและเห็นว่าคดีมีมูล ให้ประทับฟ้อง จำเลยให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นพิจารณาแล้วพิพากษายกฟ้องโดยให้เหตุผลว่าฟ้องของโจทก์ไม่ได้บรรยายถึงการกระทำทั้งหลายที่อ้างว่าจำเลยได้กระทำความผิดพอสมควรเท่าที่จะให้จำเลยเข้าใจข้อหา ได้ดี ไม่ชอบด้วยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 158 (5) โจทก์อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 5 เห็นว่าฟ้องของโจทก์ในข้อหาเบิกความเท็จไม่ชอบด้วยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 158 (5) ส่วนข้อหาฟ้องเท็จชอบด้วยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 158 (5) แล้วพิพากษาว่าจำเลยกระทำความผิดในข้อหาดังกล่าว ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยที่ว่า โจทก์ยื่นฟ้อง 2 ครั้ง โดยครั้งแรกศาลชั้นต้นมีคำสั่งให้คืนฟ้องโจทก์ไปทำมาใหม่ ส่วนครั้งที่ 2 โจทก์ขอแก้ฟ้องด้วยวิธีการเปลี่ยนฟ้องฉบับใหม่เข้ามาแทนฟ้องฉบับเดิม แล้วศาลชั้นต้นอนุญาตให้โจทก์แก้ฟ้องฉบับใหม่ได้ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 163 ซึ่งทำให้จำเลยเสียเปรียบ คำสั่งศาลชั้นต้นที่อนุญาตให้โจทก์แก้ฟ้องจึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย เห็นว่า ก่อนโจทก์นำฟ้องฉบับที่ 2 มายื่น ศาลชั้นต้นมีคำสั่งคืนฟ้องฉบับแรกให้โจทก์ไปทำมาใหม่โดยให้เหตุผลว่า โจทก์เขียนคำฟ้องฟุ่มเฟือย อ่านไม่เข้าใจ ซึ่งเป็นอำนาจของศาลชั้นต้นในการตรวจฟ้องคดีอาญาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 15 ประกอบประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 18 เมื่อโจทก์ทำฟ้องมาขึ้นใหม่ตามคำสั่งศาลแล้ว ศาลชั้นต้นย่อมมีคำสั่งให้นัดไต่สวนมูลฟ้องของโจทก์ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 165 วรรคสาม การที่ศาลชั้นต้นมีคำสั่งดังกล่าวหาใช่ศาลชั้นต้นอนุญาตให้โจทก์แก้หรือเพิ่มเติมฟ้องตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 163 ดังที่จำเลยฎีกาไม่ แต่เป็นกรณีที่โจทก์ทำฟ้องมาขึ้นใหม่ตามคำสั่งศาลเท่านั้น ซึ่งไม่ได้ทำให้จำเลยเสียเปรียบ ส่วนที่โจทก์ยื่นคำร้องฉบับลงวันที่ 9 เมษายน 2557 ขออนุญาตแก้ฟ้องเป็นความเข้าใจของโจทก์เอง ประกอบกับศาลหาได้มีคำสั่งอนุญาตให้โจทก์แก้ฟ้องตามที่โจทก์ขอไม่ คงสั่งแต่เพียงว่าให้นัดไต่สวนมูลฟ้อง คำสั่งศาลชั้นต้นชอบด้วยกฎหมายแล้ว ฎีกาข้อนี้ของจำเลยฟังไม่ขึ้น และที่จำเลยฎีกาว่า โจทก์ฟ้องจำเลยในข้อหาฟ้องเท็จและเบิกความเท็จ ไม่ได้ฟ้องข้อหาหมิ่นประมาท การที่ศาลอุทธรณ์ภาค 5 วินิจฉัยว่า จำเลยกระทำความผิดเป็นเหตุให้โจทก์เสียชื่อเสียง เป็นคำวินิจฉัยที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายเนื่องจากมิได้วินิจฉัยความผิดตามฟ้องนั้น เห็นว่า ศาลอุทธรณ์ภาค 5 พิจารณาว่าจำเลยกระทำความผิดฐานฟ้องเท็จซึ่งเป็นความผิดตามคำขอท้ายฟ้องของโจทก์แล้ว ส่วนที่ศาลอุทธรณ์ภาค 5 ระบุถ้อยคำไว้ในพิพากษาว่าจำเลยกระทำความผิดเป็นเหตุให้โจทก์เสียชื่อเสียงนั้น เป็นการให้เหตุผลถึงการใช้ดุลพินิจไม่รอการลงโทษจำคุกให้จำเลยเท่านั้น หาใช่เป็นคำวินิจฉัยอันจะทำให้คำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 5 ไม่ชอบด้วยกฎหมายแต่อย่างใด ฎีกาของจำเลยข้อนี้ฟังไม่ขึ้นเช่นกัน ส่วนฎีกาข้ออื่นของจำเลยไม่เป็นสาระอันควรแก่การวินิจฉัยเพราะไม่ทำให้ผลแห่งคดีเปลี่ยนแปลงไป จึงไม่จำต้องวินิจฉัยให้ ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 5 พิจารณามานั้น ศาลฎีกาเห็นฟ้องด้วย ฎีกาของจำเลยฟังไม่ขึ้น อนึ่ง ในระหว่างการพิจารณาของศาลฎีกา ได้มีพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 26) พ.ศ.2560 มาตรา 4 ให้ยกเลิกอัตราโทษในมาตรา 175 และให้ใช้อัตราโทษใหม่แทน ปรากฏว่า โทษจำคุกตามกฎหมายเดิมและกฎหมายที่แก้ไขใหม่มีระวางโทษจำคุกเท่ากัน ส่วนโทษปรับตามกฎหมายที่แก้ไขใหม่จะมีระวางโทษปรับสูงกว่าโทษปรับตามกฎหมายเดิม ต้องถือว่ากฎหมายที่แก้ไขใหม่ไม่เป็นคุณแก่จำเลย จึงต้องใช้กฎหมายเดิมซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ขณะกระทำความผิดบังคับแก่จำเลย พิจารณายืน(บุญไชย

ธนาพันธ์สิน-สุรพันธุ์ ละอองมณี-ธราธร ศิลปโอสถ)ศาลจังหวัดเชียงใหม่ - นายกริชชัย เชื้อชมภู ศาลอุทธรณ์ภาค 5 - นางสาววรรณดี วิไลรัตน์แหล่งที่มาของผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลฎีกาแผนก หมายเลขคดีดำศาลฎีกาอ.2167/2559หมายเลขคดีดำศาลชั้นต้นอ1305/2557หมายเลขคดีแดง ศาลชั้นต้นอ738/2558หมายเหตุคำพิพากษา: โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90, 91, 175 และ 177 ศาลชั้นต้นได้สำนวนฟ้องแล้ว เห็นว่าคดี มีมูล ให้ประทับฟ้อง จำเลยให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง โจทก์อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ ภาค 5 พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 175 จำคุก 1 ปี นอกจากที่แก้คงให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น จำเลยฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริง รับฟังได้ยุติตามที่โจทก์และจำเลยไม่ได้แย้งกันในชั้นฎีกาว่า เมื่อวันที่ 31 มีนาคม 2557 โจทก์ ยื่นฟ้องและขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 175 และ 177 ศาลชั้นต้นมี คำสั่งว่า พิเคราะห์คำฟ้องแล้วโจทก์เขียนพุ่มเพื่อยเกินไป อ่านไม่เข้าใจ ให้คืนคำฟ้องไปทำมาใหม่ ภายใน 7 วัน มิฉะนั้นจะไม่รับคำฟ้อง โจทก์จึงนำฟ้องฉบับใหม่ลงวันที่ 9 เมษายน 2557 มายื่นต่อ ศาล ศาลชั้นต้นมีคำสั่งให้นัดไต่สวนมูลฟ้องและเห็นว่าคดีมีมูล ให้ประทับฟ้อง จำเลยให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นพิจารณาแล้วพิพากษายกฟ้องโดยให้เหตุผลว่าฟ้องของโจทก์ไม่ได้บรรยายถึง การกระทำทั้งหลายที่อ้างว่าจำเลยได้กระทำความผิดพอสมควรที่จะทำให้จำเลยเข้าใจข้อหาได้ดี ไม่ ชอบด้วยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 158 (5) โจทก์อุทธรณ์ศาลอุทธรณ์ภาค 5 เห็นว่าฟ้องของโจทก์ในข้อหาเบิกความเท็จไม่ชอบด้วยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 158 (5) ส่วนข้อหาฟ้องเท็จชอบด้วยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 158 (5) แล้วพิพากษาว่าจำเลยกระทำความผิดในข้อหาดังกล่าว ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตามฎีกาของ จำเลยที่ว่า โจทก์ยื่นฟ้อง 2 ครั้ง โดยครั้งแรกศาลชั้นต้นมีคำสั่งให้คืนฟ้องโจทก์ไปทำมาใหม่ ส่วน ครั้งที่ 2 โจทก์ขอแก้ฟ้องด้วยวิธีการเปลี่ยนฟ้องฉบับใหม่เข้ามาแทนฟ้องฉบับเดิมแล้วศาลชั้นต้น อนุญาตให้โจทก์แก้ฟ้องฉบับใหม่ได้ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 163 ซึ่ง ทำให้จำเลยเสียเปรียบ คำสั่งศาลชั้นต้นที่อนุญาตให้โจทก์แก้ฟ้องจึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย เห็นว่า ก่อนโจทก์นำฟ้องฉบับที่ 2 มายื่น ศาลชั้นต้นมีคำสั่งคืนฟ้องฉบับแรกให้โจทก์ไปทำมาใหม่โดย ให้เหตุผลว่า โจทก์เขียนคำฟ้องพุ่มเพื่อย อ่านไม่เข้าใจ ซึ่งเป็นอำนาจของศาลชั้นต้นในการตรวจ ฟ้องคดีอาญาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 15 ประกอบประมวลกฎหมาย วิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 18 เมื่อโจทก์ทำฟ้องมาขึ้นใหม่ตามคำสั่งศาลแล้ว ศาลชั้นต้นย่อมมี คำสั่งให้นัดไต่สวนมูลฟ้องของโจทก์ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 165 วรรคสาม การที่ศาลชั้นต้นมีคำสั่งดังกล่าวหาใช่ศาลชั้นต้นอนุญาตให้โจทก์แก้หรือเพิ่มเติมฟ้อง ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 163 ดังที่จำเลยฎีกาไม่ แต่เป็นกรณีที่โจทก์ ทำฟ้องมาขึ้นใหม่ตามคำสั่งศาลเท่านั้น ซึ่งไม่ได้ทำให้จำเลยเสียเปรียบ ส่วนที่โจทก์ยื่นคำร้องฉบับ ลงวันที่ 9 เมษายน 2557 ขออนุญาตแก้ฟ้องเป็นความเข้าใจของโจทก์เอง ประกอบกับศาลหาได้มี คำสั่งอนุญาตให้โจทก์แก้ฟ้องตามที่โจทก์ขอไม่ คงสั่งแต่เพียงว่าให้นัดไต่สวนมูลฟ้อง คำสั่ง ศาลชั้นต้นชอบด้วยกฎหมายแล้ว ฎีกาข้อนี้ของจำเลยฟังไม่ขึ้น และที่จำเลยฎีกาว่า โจทก์ฟ้อง จำเลยในข้อหาฟ้องเท็จและเบิกความเท็จ ไม่ได้ฟ้องข้อหาหมิ่นประมาท การที่ศาลอุทธรณ์ภาค 5 วินิจฉัยว่า จำเลยกระทำความผิดเป็นเหตุให้โจทก์เสียชื่อเสียง เป็นคำวินิจฉัยที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากมิได้วินิจฉัยความผิดตามฟ้องนั้น เห็นว่า ศาลอุทธรณ์ภาค 5 พิพากษาว่าจำเลย กระทำความผิดฐานฟ้องเท็จซึ่งเป็นความผิดตามคำขอท้ายฟ้องของโจทก์แล้ว ส่วนที่ศาลอุทธรณ์

ภาค 5 ระบุถ้อยคำไว้ในพิพากษาว่าจำเลยกระทำความผิดเป็นเหตุให้โจทก์เสียชื่อเสียงนั้น เป็นการให้เหตุผลถึงการใช้ดุลพินิจไม่รอการลงโทษจำคุกให้จำเลยเท่านั้น หากใช้เป็นคำวินิจฉัยอันจะทำให้คำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 5 ไม่ชอบด้วยกฎหมายแต่อย่างใด ฎีกาของจำเลยข้อนี้ฟังไม่ขึ้น เช่นกัน ส่วนฎีกาข้ออื่นของจำเลยไม่เป็นสาระอันควรแก่การวินิจฉัยเพราะไม่ทำให้ผลแห่งคดีเปลี่ยนแปลงไป จึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยให้ ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 5 พิพากษามานั้น ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย ฎีกาของจำเลยฟังไม่ขึ้น อนึ่ง ในระหว่างการพิจารณาของศาลฎีกา ได้มีพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 26) พ.ศ.2560 มาตรา 4 ให้ยกเลิกอัตราโทษในมาตรา 175 และให้ใช้อัตราโทษใหม่แทน ปรากฏว่า โทษจำคุกตามกฎหมายเดิมและกฎหมายที่แก้ไขใหม่มี ระยะเวลาโทษจำคุกเท่ากัน ส่วนโทษปรับตามกฎหมายที่แก้ไขใหม่จะมีระยะเวลาโทษปรับสูงกว่าโทษปรับตามกฎหมายเดิม ต้องถือว่ากฎหมายที่แก้ไขใหม่ไม่เป็นคุณแก่จำเลย จึงต้องใช้กฎหมายเดิมซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ขณะกระทำความผิดบังคับแก่จำเลย พิพากษายืน ดูฉบับย่อฎีกาตัดสินเกี่ยวกับปัญหา ข้อกฎหมายคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1930/2560นางสาวนิภาพร หินสมใจทักนางลมหนาวหรือนางสาวลมหนาว สายคำวงศ์หรือยาบุญนะจำเลย ป.วิ.พ. ม. 18 ป.วิ.อ. ม. 15, ม. 163, ม. 165 วรรคสามศาลชั้นต้นมีคำสั่งคืนฟ้องฉบับแรกให้โจทก์ไปทำมาใหม่โดยให้เหตุผลว่า โจทก์เขียน คำฟ้องฟุ่มเฟือย อ่านไม่เข้าใจ ซึ่งเป็นอำนาจของศาลชั้นต้นในการตรวจฟ้องคดีอาญาตาม ป.วิ.อ. มาตรา 15 ประกอบ ป.วิ.พ. มาตรา 18 เมื่อโจทก์ทำฟ้องมาขึ้นใหม่ตามคำสั่งศาลแล้ว ศาลชั้นต้น ย่อมมีคำสั่งให้นัดไต่สวนมูลฟ้องของโจทก์ ตาม ป.วิ.อ. มาตรา 165 วรรคสาม การที่ศาลชั้นต้นมี คำสั่งดังกล่าวหาใช่ศาลชั้นต้นอนุญาตให้โจทก์แก้หรือเพิ่มเติมฟ้องตาม ป.วิ.อ. มาตรา 163 แต่เป็น กรณีที่โจทก์ทำฟ้องมาขึ้นใหม่ตามคำสั่งศาลเท่านั้น ซึ่งไม่ได้ทำให้จำเลยเสียเปรียบโจทก์ฟ้องขอให้ ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90, 91, 175 และ 177 ศาลชั้นต้นไต่สวนมูลฟ้อง แล้ว เห็นว่าคดีมีมูล ให้ประทับฟ้อง จำเลยให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง โจทก์อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 5 พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 175 จำคุก 1 ปี นอกจากที่แก้คงให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น จำเลยฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงรับฟังได้ยุติตามที่โจทก์และจำเลยโต้แย้งกันในชั้นฎีกาว่า เมื่อวันที่ 31 มีนาคม 2557 โจทก์ยื่นฟ้องและขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 175 และ 177 ศาลชั้นต้นมีคำสั่งว่า พิเคราะห์คำฟ้องแล้วโจทก์เขียนฟุ่มเฟือยเกินไป อ่านไม่เข้าใจ ให้คืนคำฟ้อง ไปทำมาใหม่ภายใน 7 วัน มิฉะนั้นจะไม่รับคำฟ้อง โจทก์จึงนำฟ้องฉบับใหม่ลงวันที่ 9 เมษายน 2557 มาขึ้นต่อศาล ศาลชั้นต้นมีคำสั่งให้นัดไต่สวนมูลฟ้องและเห็นว่าคดีมีมูล ให้ประทับฟ้อง จำเลยให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นพิจารณาแล้วพิพากษายกฟ้องโดยให้เหตุผลว่าฟ้องของโจทก์ไม่ได้ บรรยายถึงการกระทำทั้งหลายที่อ้างว่าจำเลยได้กระทำความผิดพอสมควรเท่าที่จะให้จำเลยเข้าใจข้อหา ได้ดี ไม่ชอบด้วยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 158 (5) โจทก์อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 5 เห็นว่าฟ้องของโจทก์ในข้อหาเบิกความเท็จไม่ชอบด้วยประมวลกฎหมายวิธี พิจารณาความอาญา มาตรา 158 (5) ส่วนข้อหาฟ้องเท็จชอบด้วยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา ความอาญา มาตรา 158 (5) แล้วพิพากษาว่าจำเลยกระทำความผิดในข้อหาดังกล่าว ปัญหาที่ต้อง วินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยที่ว่า โจทก์ยื่นฟ้อง 2 ครั้ง โดยครั้งแรกศาลชั้นต้นมีคำสั่งให้คืนฟ้องโจทก์ ไปทำมาใหม่ ส่วนครั้งที่ 2 โจทก์ขอแก้ฟ้องด้วยวิธีการเปลี่ยนฟ้องฉบับใหม่เข้ามาแทนฟ้องฉบับเดิม แล้วศาลชั้นต้นอนุญาตให้โจทก์แก้ฟ้องฉบับใหม่ได้ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 163 ซึ่งทำให้จำเลยเสียเปรียบ คำสั่งศาลชั้นต้นที่อนุญาตให้โจทก์แก้ฟ้องจึงไม่

ขอด้วยกฎหมาย เห็นว่า ก่อนโจทก์นำฟ้องฉบับที่ 2 มาขึ้น ศาลชั้นต้นมีคำสั่งคืนฟ้องฉบับแรกให้โจทก์ไปทำมาใหม่โดยให้เหตุผลว่า โจทก์เขียนคำฟ้องฟุ่มเฟือย อ่านไม่เข้าใจ ซึ่งเป็นอำนาจของศาลชั้นต้นในการตรวจฟ้องคดีอาญาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 15 ประกอบประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 18 เมื่อโจทก์ทำฟ้องมาขึ้นใหม่ตามคำสั่งศาลแล้ว ศาลชั้นต้นย่อมมีคำสั่งให้นัดไต่สวนมูลฟ้องของโจทก์ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 165 วรรคสาม การที่ศาลชั้นต้นมีคำสั่งดังกล่าวหาใช่ศาลชั้นต้นอนุญาตให้โจทก์แก้หรือเพิ่มเติมฟ้องตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 163 ดังที่จำเลยฎีกาไม่ แต่เป็นกรณีที่โจทก์ทำฟ้องมาขึ้นใหม่ตามคำสั่งศาลเท่านั้น ซึ่งไม่ได้ทำให้จำเลยเสียเปรียบ ส่วนที่โจทก์ยื่นคำร้องฉบับลงวันที่ 9 เมษายน 2557 ขออนุญาตแก้ฟ้องเป็นความเข้าใจของโจทก์เอง ประกอบกับศาลหาได้มีคำสั่งอนุญาตให้โจทก์แก้ฟ้องตามที่โจทก์ขอไม่ คงสั่งแต่เพียงว่าให้นัดไต่สวนมูลฟ้อง คำสั่งศาลชั้นต้นชอบด้วยกฎหมายแล้ว ฎีกาข้อนี้ของจำเลยฟังไม่ขึ้น และที่จำเลยฎีกาว่า โจทก์ฟ้องจำเลยในข้อหาฟ้องเท็จและเบิกความเท็จ ไม่ได้ฟ้องข้อหาหมิ่นประมาท การที่ศาลอุทธรณ์ภาค 5 วินิจฉัยว่า จำเลยกระทำความผิดเป็นเหตุให้โจทก์เสียชื่อเสียง เป็นคำวินิจฉัยที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายเนื่องจากมิได้วินิจฉัยความผิดตามฟ้องนั้น เห็นว่า ศาลอุทธรณ์ภาค 5 พิจารณาว่าจำเลยกระทำความผิดฐานฟ้องเท็จซึ่งเป็นความผิดตามคำขอท้ายฟ้องของโจทก์แล้ว ส่วนที่ศาลอุทธรณ์ภาค 5 ระบุถ้อยคำไว้ในพิพากษาว่าจำเลยกระทำความผิดเป็นเหตุให้โจทก์เสียชื่อเสียงนั้น เป็นการให้เหตุผลถึงการใช้ดุลพินิจไม่รอการลงโทษจำคุกให้จำเลยเท่านั้น หาใช่เป็นคำวินิจฉัยอันจะทำให้คำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 5 ไม่ชอบด้วยกฎหมายแต่อย่างใด ฎีกาของจำเลยข้อนี้ฟังไม่ขึ้นเช่นกัน ส่วนฎีกาข้ออื่นของจำเลยไม่เป็นสาระอันควรแก่การวินิจฉัยเพราะไม่ทำให้ผลแห่งคดีเปลี่ยนแปลงไป จึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยให้ ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 5 พิจารณานั้น ศาลฎีกาเห็นฟ้องด้วย ฎีกาของจำเลยฟังไม่ขึ้น อนึ่ง ในระหว่างการพิจารณาของศาลฎีกา ได้มีพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 26) พ.ศ.2560 มาตรา 4 ให้ยกเลิกอัตราโทษในมาตรา 175 และให้ใช้อัตราโทษใหม่แทน ปรากฏว่า โทษจำคุกตามกฎหมายเดิมและกฎหมายที่แก้ไขใหม่มีระวางโทษจำคุกเท่ากัน ส่วนโทษปรับตามกฎหมายที่แก้ไขใหม่จะมีระวางโทษปรับสูงกว่าโทษปรับตามกฎหมายเดิม ต้องถือว่ากฎหมายที่แก้ไขใหม่ไม่เป็นคุณแก่จำเลย จึงต้องใช้กฎหมายเดิมซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ขณะกระทำความผิดบังคับแก่จำเลย พิจารณายืน(บุญไชย ธนาพันธ์สิน-สุรพันธุ์ ละอองมณี-ธราธร ศิลปโอสถ)ศาลจังหวัดเชียงใหม่ - นายกริชชัย เชื้อชมภู ศาลอุทธรณ์ภาค 5 - นางสาววรรณดี วิไลรัตน์แหล่งที่มาของผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลฎีกาแผนกหมายเลขคดีดำศาลฎีกาอ.2167/2559หมายเลขคดีดำศาลชั้นต้นอ1305/2557หมายเลขคดีแดงศาลชั้นต้นอ738/2558หมายเหตุ: 3847. คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1894/2560 พิมพ์คำพิพากษาศาลฎีกาตัดสินเกี่ยวกับปัญหาข้อกฎหมายคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1894/2560นาย สนธยา โตอุ่นโจทก์นาย ธิติพัทธ์หรือนิพนธ์ วาริศรี กับพวกรวม 2 คนจำเลย

องค์คณะ

นายรังสรรค์ กุลาลิศ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) — deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/1930/2560>